

[Finansministeren]

Hr. Bilgrav-Nielsen spurgte til den reelle situation i kommunerne, og jeg kan garantere for, at den er regeringen også meget optaget af. Det ligger i aftalen, at vi kan indkalde oplysninger fra kommunerne. Vi har fået oplysningerne på skattesiden, vi er ved at få oplysningerne på kommunesiden, og i forlængelse heraf skal der holdes møder med i hvert fald Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Der er indkaldt til det første møde med Kommunernes Landsforening tirsdag den 27. oktober; her håber vi at have et fuldstændigt overblik over den kommunale udgiftssituation, og det er klart, at det overblik deler vi meget gerne med Folketingets partier.

Når vi først har overblikket, kan vi også finde ud af, om kommunerne i virkeligheden har udnyttet den låneadgang, som vi har stillet til rådighed i forbindelse med vores aftale med kommunerne. Hvis de har det, er jeg villig til at undersøge, om der er andre områder, hvor vi skal kigge på låneadgangen. Men hvis de ikke har anvendt den eksisterende, meget favorable adgang til at optage rentefri lån – man kan næsten ikke få det bedre – så er det spørgsmålet, om vi kan øge aktiviteten ved at øge låneadgangen. Men det synes jeg vi skal drøfte fordomsfrit, når vi kender alle tallene, og når vi har fået en melding fra kommunerne om, hvilke udgifter der bevirker, at de faktisk øger skatteprocenterne fra 1992 til 1993.

Regeringen har endnu ikke konkluderet, hvordan vi skal forholde os til de kommunale budgetter. Det vil vi først gøre, når vi har haft grundige drøftelser med kommunerne, og dermed har jeg i virkeligheden givet et meget logisk svar til fru Kirsten Jacobsen.

Hr. Kofod-Svendsen var inde på en række konkrete forslag til øget beskæftigelse, og hr. Kofod-Svendsen ved, at regeringen vil gå positivt ind i forhandlingerne om disse forslag. Hr. Kofod-Svendsen fremførte derudover en række konkrete temaer, som Kristeligt Folkeparti vil anmelde. Sådan plejer det også at være, de plejer at indgå i drøftelserne, og det vil også ske i år.

Hr. Kofod-Svendsen var ligesom hr. Bilgrav-Nielsen inde på strukturproblemerne på arbejdsmarkedet og lagde især vægt på aktiveringsforpligtelsen. Jeg vil godt sige næsten på samme måde som hr. Kofod-Svendsen, at sidste efterår var vi 8 partier i Folketinget, som

ikke syntes, at vi var langt nok fremme til at lave en egentlig aftale om aktivering og en dagpengefinansiering. Vi skrev så kommissoriet for Zeuthenudvalget i fællesskab, vi bad udvalget løse opgaven, og i hvert fald for aktiveringsdelens vedkommende har vi fået virkelig god vejledning fra Zeuthenudvalget. Her er noget, der kan bruges, det ved vi også andre steder fra, bl.a. fra Sverige og Tyskland, hvor forholdene i høj grad har inspireret Zeuthenudvalget. Det er en forpligtelse for os herinde at få truffet nogle beslutninger nu, så vi kan få gennemført den aktiveringsreform.

Hr. Kofod-Svendsen sluttede med at sige, at der er brug for sparevenlighed og for nytænkning, og det svarer jo til hr. Duetofts udtalelser om, at der er brug for en økonomisk balancegang. Jeg er meget enig, og jeg håber på, at de forhandlinger, vi har i gang, så hurtigt som muligt kan føre til et resultat, hvor vi fremmer beskæftigelsen, så vi kan reducere arbejdsløsheden, hvor vi udnytter det råderum, vi har i kraft af betalingsbalancen, på den rigtige måde, samtidig med at vi tager hensyn til, at underskuddet på statsbudgettet begrænser de muligheder, vi trods alt har. Det skal lykkes, og jeg tror også, det kan lykkes. Regeringen stiller op til forhandlinger hver eneste dag, der er brug for det, og vi håber på et snarligt resultat.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Når der er tale om motorvejsprojektet i Vendsyssel, forstår jeg nu på finansministerens replik, at ministeren ikke føler sig på sikker grund. Det vil med andre ord sige, for nu at holde sig til finansministerens replik, at man ikke har været videre omhyggelig, heller ikke med den del af finanslovsforslaget, der vedrører denne sag, og så er det da meget forståeligt, at finansministeren er så forsigtig i sine formuleringer, som tilfældet var.

Jeg er enig med finansministeren i, at når der er tale om dette projekt, bør man henholde sig til den korrigerede aftale, som finansministeren omtalte. Ifølge denne korrigerede aftale skal det samlede projekt være færdigt senest år 2000, og aftalen indeholder også en plan for den etapeform, arbejdet skal udføres i. Ifølge denne plan skal man i gang med arbejdet i 1993, men man kan jo ikke komme i gang med arbejdet, medmindre man får penge på bordet.